

Catorze premis per a una nit

Dissabte passat eren lliurats a Sabadell els premis de la Nit de Santa Llúcia. Entre els catorze premis repartits, el més important, el premi Sant Jordi de novel·la, fou per a l'escriptor mallorquí Baltasar Porcel per la seua obra «Les primaveres i les tardors».

V. Partal

Pocs premis en el món deuen tenir tant de guanyador com tenen els de la Nit de Santa Llúcia. Enguany, a Sabadell, catorze de literaris i desenes de tómbola. Tothom, o quasi, n'ix guanyador. Fins i tot pogué veure's al final de la nit **Josep Benet** traginant una bossa de plàstic on podia haver-hi —eren alguns dels premis sortejats en combinació amb els números del tiquet per sopar— des de lots de llibres fins a trossos de pantalons o jaquetes, de lots de pinzells de maquillatge a ampolles de cava o rellotges. Can Borràs era una enorme tómbola, amenitzada pels locutors de Ràdio 4, **Joan Lluç** i **Maria Matilde Almendros**.

Es complien els deu anys de la primera emissora en català del postfranquisme i els homes de la quarta d'RNE havien de tenir per força un protagonisme destacat. El tingueren en el discurs, concretat en una emocionada Matilde Almendros, que rebria una de les mencions —l'altra fou per a **Ràdio Rubí**— del premi Òmnium Cultural de ràdio, i el tingué de retop **Enric Lloberas**, que estava treballant i hagué de pujar a recollir el premi Carles Riba atorgat al seu germà Xavier —alerta: només vint-i-sis anys— que no es trobava en la sala.

Encara hi hagué més radioanècdotes. **Maite Carranza** i **Gil Dolç del Castellar**, guanyadora amb *La revolta dels lactants* del **Josep Maria Folch** i **Torres** de novel·les per a nois i noies, recollí el seu mig milió de pessetes més aplaudiments un quart d'hora després que fos anunciat el seu nom. Era a casa escoltant la ràdio i aquell fou el temps que li costà arribar a l'envelat de Sabadell, portant el seu cotxe a tota velocitat.

Enmig de la tongada de premis hi hagué, però, qui encara se'n queixà:

DOMÈNEC UMBERT

DOMÈNEC UMBERT

Dalt, Porcel, «el millor prosista actual en llengua catalana», segons Pujol, baix.

Baltasar Porcel, que, quan aconseguí desfer-se de la premsa i arribar a la tarima, guanyador ja del Sant Jordi, el premi estel·lar de la nit, tingué l'humorada de queixar-se perquè no li havia tocat cap samarreta en el concurs. Porcel, malgrat el seu escàs pseudònim (P. P.), era el nom anunciat de la nit. I va ser-ne la prova el fet que, mentre els presentadors de l'acte in-

tentaven donar emoció a la cosa aquella d'obrir la plica, les càmeres de televisió i els magnetòfons ja envoltaven l'escriptor mallorquí en la seua taula —al fons a mà esquerra—, demanant-li per la novel·la, el títol definitiu de la qual és *Les primaveres i les tardors*.

A peu de la bastida dels guanyadors, Porcel i els informadors encara reberen un altre premi-sorpresa: la qualificació que en féu **Jordi Pujol**. «El millor prosista actual en llengua catalana». El president de la Generalitat li ho digué afirmant: «T'ho dic aquí baix, perquè no puc dir-ho des dels micròfons». Quan fou davant dels micròfons, però, ho digué. I, evidentment, la referència es convertí en la nota més comentada del missatge presidencial. Un missatge que, d'altra banda, semblava voler posar una mi-

ca de calma en les aigües un xic marejades dels organitzadors de la nit. En qualsevol cas, no va ser un gran discurs, però donà peu als comentaris. En la taula presidencial Pujol havia seguit les votacions amb les ulleres posades i flanquejat per **Glòria Alemany** i **Remei Bona**. Enfront seu, **Marta Ferrusola**, vestida de gris perla i per allí també **Josep Millàs**, **Antoni**

Farrés, l'alcalde de Sabadell, i els consellers de Cultura i Obres Públiques, **Ferrer** i **Bigatà**.

El lliurament dels premis havia començat sobre les onze de la nit amb els dedicats als mitjans informatius: **Silvia Coppulo**, de Catalunya Ràdio, i **Joaquim Maria Puyal**, de TV3, reberen els Òmnium Cultural i expressaren públicament el seu agraïment a tots els companys que feien possibles els seus programes. **Josep Huguet**, que no hi era, i **Assumpció Maresma**, delegada d'EL TEMPS a Barcelona, reberen l'Avui de Periodisme. Assumpció Maresma ha guanyat aquest premi amb el seu reportatge «Com fer el salt discretament», publicat en el número 100 d'EL TEMPS, un article on es descriu un dels *meublés* més famosos de Barcelona, la Casita Blanca.

I després d'ells, els onze premis següents. El Fundació Congrés de Cultura Catalana de biografies i estudis històrics fou per a **Josep Maria Solé i Sabaté** i **Joan Villaroya i Font**, amb l'obra *Els bombardeigs de Catalunya durant la guerra civil* (vegeu l'article que hi dediquem d'aquest mateix número) i el Francesc Eiximenis, d'as-

saig religiós, anà a parar a **Frederic Bassó**, per *Cristianisme i il·lustració*. **Albert Rossich** guanyà el Xarxa d'assaig, amb l'obra *La vida de Francesc Vicent Garcia* i l'Àngel Fàbregues, de treballs sobre animació, fou per a **Jossep Torras**, pel seu llibre *Teatre: joc d'equip*. La veu valenciana de la nit fou la d'**Isidre Martínez**, guanyador del premi Salvador Espriu de poesia jove, amb la seua obra *Inici de les hores*. El guanyador, que ja comptava amb altres premis literaris en el seu currículum, fou immediatament saludat per un somrient **Vicent Andrés Estellés**, membre del jurat que li acabava de concedir el guardó.

El Lola Anglada de contes breus anà a parar a les mans d'**Agustí Alco-verro**, per la seua obra *Set gates de vida*, i **Miquel Obiols** —antic responsable del televisiu «Planeta Imaginari»— es féu amb el Joaquim Ruyra de narrativa juvenil, el qual comptava amb un finalista d'excepció: **Andreu Martín**, autor, junt amb **Jaume Ribera**, de *No demanis llobarro fora de temporada*. Finalment, el més antic dels premis de la nit, el Victor Català de contes, el guanyà **Jordi Condal** i

Casa amb *Els germans Pinçons*, una obra inspirada, segons les seues pròpies paraules, en el barri on viu de fa anys: el xino de Barcelona.

La festa acabà sota la pluja. Després d'haver-se menjat un gelat de xocolata amb l'anagrama d'Òmnium Cultural i haver recollit la voluminosa bossa d'obsequis, tothom va eixir de Can Borràs amb alguna cosa entre les mans, que incloïa, record i homenatge, un disc amb poemes de Pere Quart recitats per Joan Oliver.

A fora, els comentaris anaven i venien entre la pancarta enarborada per un grup d'independentistes, que feia referència als problemes dels exiliats a la Catalunya del nord, i el futur dels premis: la inacabable polèmica sobre la seua oportunitat, la tensió entre Òmnium i Fundació de la nit de Santa Llúcia, i els cinc milions anunciats per al Sant Jordi de l'any vinent. El cap de bombers de Sabadell seguia explicant que li havia semblat que aquell era un local perillós per a les mil cinc-centes persones que s'hi encabiren, i algú, despistat, preguntà: «¿L'any que vé on?». Tres-cents seixanta-cinc dies separen Sabadell de Manresa. □

EL BON BOUQUET D'UN REGAL

Encerte-ho amb la millor selecció de vins, caves i licors, regalant la capsas-estoig de

SVRO

Vins d'Alacant - Caves - "Brandys" tipus "Charente"
Terra Alta - Reserves Rioja - Negres Penedès -
Vermut - Vins de llegenda - Fondillol - Moscatells

SVRO

vins i licors

Illes Canàries, núm. 32 -
Tels. 362 58 74 - 377 40 36 VALÈNCIA

